

ne, naar man begynder fra Grunden. Vi fik 100 af hver af de trykte Skrivelser paa en Gang. Det var billigst, og vi har nok til mange Aar. Første Aar var der flere Medlemmer, der blev fornærmede, og 8 nægtede at betale. Andet Aar var der kun to (vi er 40), der nægtede at betale. Selvfølgelig maatte vi opføre disse som Restancer paa det paa Generalforsamlingen aflagte Regnskab. En var rejst og vi vidste ikke hvorhen, og en var pludselig blevet Enke og meget uheldig stillet i økonomisk Henseende, saa vi vilde ikke kræve hende; men disse to slap vi ogsaa at betale for til Fælleskassen, og vi førte dem heller ikke op paa Regnskabet som "udestaaende Fordringer".

Orden i Krammet! Det er ingen Skam for os. Snarere er det modsatte det. Og jeg siger til Kredsstyrelserne: „Prøv denne lille Slagplan og De skal se, det gaar glat.“ De fleste Mennesker, naar de faar at vide, hvorledes Sagerne forholder sig, vil slet ikke være med til at skulke sig fra sin Pligt, men mange Steder gør Kredsstyrelserne slet ikke Folk opmærksomme paa det lovstridige i en for sen Udmeldelse.

Sekretæren.

Litteratur.

Thit Jensen Fenger: *Højeste Ret*. G. B. N. F.

Naar man erindrer Fru Thit Jensens to alvorlige og smukt fortalte Samfundsskildringer, Ørkenvandring og Martyrium, bliver man noget betænkelig over Valget af de Emner, som hun behandler i senere Bøger som Hemsken og nu i *Højeste Ret*, en Fortælling fra en dansk Herregaard (1913). Thi disse Grænsetilfælde, søgte og konstruerede, som de er, mangler den almengyldige Karakter og kræver saa stor Takt og Indsigt af baade psykologisk og fysiologisk Natur, at den begavede Forf. ikke kan magte Op-gaven, hvorfor hendes svage Sider, som dog ogsaa viste sig i hendes første Bøger, nu træder særlig stærkt frem.

I „Højeste Ret“ lader Forf. en pervers Godsejer kæmpe med sin sunde og normale Søster om den Mand, de begge elsker. Hun vinder Sejrr i Kraft af Naturlighedens højeste Ret, og han dræber sig selv, da han mister sin Magt over Vennén. Emnet er vel ikke uden Interesse og kunde give Stof til

en tragisk Konflikt af ophøjet Natur, ja, en mægtig Aand maatte kunne forlene dette sære og vanskelige Spil med en fin og hemmelighedsfuld Skønhed, som vilde forædle det; men Forf. opnaar ikke den Virkning, som tilstræbes. Hun mangler den Viden, det Sprog og den Stil, som løfter det ud over Hverdagen. Det hele bliver kun Dværges Leg med Kæmpegaader. Godsejeren er en intetsigende Kyniker, som i Paris forsøger sig som Charmeur og Filosof med forlorne Aanderigheder af gammelt Mærke, og i Hjemmet nærmest er en kedsomme-lig og gnaven Husfælle, som slet ikke har Tragedie i sig, men kun er doven og sanselig. Vennén er en sølle Person, først latterlig, senere afsløret som en ædel og handlelygtig Mand, hvilket just gør det uforstaaeligt, hvorfor og hvordan han lod sig forføre og fordærve af den rige Godsejer. Her skylder Forf. os en Udredning af de fine Traade, i hvilke hele Forholdet hænger. Den eneste Figur, som er sat godt op og føres frelst igennem til det lyse Fremtidsperspektiv i Bogens Slutning, er den tapre Søster, som vil være lykkelig; men selv hendes ukræse Valg og Betagelse maa man tage uden Forklaring. Bogen giver Anledning til for mange ubesvarede Spørgsmaal, og derfor er Læsningen af den ikke helt tilfredsstillende. Der er dog mange Enkeltheder, smukke og varmt følte, som glæder og viser, hvor dygtig Forf. er. Saaledes er de ypperlige Skildringer af nørre-jydsk Natur det bedste i Bogen. Forf. har faaet en meget smuk Stemning lagt over den gamle Gaard, og enkelte Scener virker fint, saaledes f. Eks. den mærkelig maskulint sete Situation, da Inger, Bogens Heltinde, træder ind i den gamle Stue og ska-ber Liv, Lys og Kamp i dens klamme Dvale. — Men paa den anden Side findes der flere Punkter, som dels er Forsyndelser mod Smagen, dels mod hele Fortællingens Økonomi. Et helt lille Afsnit, Godsejerens Betragtninger over Paris, betyder intet for Helheden og er kun et Udslag af en vis selvglad Seminarisme, som ogsaa andre Steder i Forf.s Produktion stikker Hovedet frem og skræmmer med sin tungt do-cerende Mine. Eller Godsejerens sidste vilde Ridt; Skildringen mislykkes, fordi Læseren savner Forberedelse i Forstaaelse og Sympati. Man føler hele Tiden Forf.s Afmagt over for Emnet og hendes Trang til at fylde det tomme Rum. Deraf de mange Sammenligninger, hyppigt søgte og

overflødige, som fylder op uden at forklare. Sidespring og værdiløse Reflek-tioner tager ogsaa Plads, men tilfreds-stiller ikke.

Men trods Fejl og svigtende Evne paa afgørende Punkter føles dog Forf.s oprindelige Iagttagelse og varme Medfølelse med Livets Martyrier, hendes Kærlighed til jydsk Natur og hendes egen friske Tro paa Livets Ret som Momenter af bærende Betydning for hendes fremtidige Produktion.

Kim.

Mandlig Blufærdighed.

Dagbladet „Vort Land“ har i November bragt en Række Artikler med Overskrift „De Unges Fremtid“. Under en Omtale af Kvinders Udsigter indenfor Lægefaget siges følgende:

„Til de overordnede Stillinger rundt om har de (Kvinderne) dog ikke saa store Chancer som Mænd, idet man jo nødigt vil gaa til at tvinge Mænd til at blive behandlede af kvindelige Læger.“

Kvinderne er unægtelig vante til at møde mange Slags Hindringer paa deres Vej til overordnede Stillinger, men den mandlige Blufærdighed har de vist dog ikke hidtil regnet med. Naar Kvindesagens Forkæmpere tidligere i deres Agitation for kvinde-lige Læger gjorde gældende, at Kvin-der i mange Tilfælde af Blufærdig-heds Hensyn vilde foretrække at la-de sig behandle af en kvindelig Læ-ge, fik de at vide, at overfor Viden-skaben var Blufærdighedsanfægtelser det rene Snerperi, men naar Mæn-dene er Snerperne, da byder Bil-lighedshensyn ikke at krænke deres Blufærdighed. Det undrer os blot, at Mændenes Blufærdighed kun tager Anstød af Kvinden i den overord-nede Læges Stilling, men villig underkaster sig Sygeplejerskens intime og langt mindre videnskabelige Be-handling.

Kvindelige Kontrolassistenter.

Da det viser sig, at Kontrollforenin-gerne meget vel kan betjenes af kvin-delige Assistenter, og at Foreninger-ne ogsaa mange Steder netop ønsker saadanne, saa er det ret mærkeligt, at ikke flere unge Piger slaar ind paa den Vej. Ganske vist kan Stil-